

საქართველოს
დავით აღმაშენებლის
სახელობის უნივერსიტეტი

საქართველოს დავით აღმაშენებლის სახელობის
უნივერსიტეტის საგანმანათლებლო პროგრამების დაგეგმვის,
შემუშავების, დამტკიცების, შეფასების, ცვლილების შეტანისა
და გაუქმების წესი

დამტკიცებულია საქართველოს დავით აღმაშენებლის სახელობის
უნივერსიტეტის წარმომადგენლობითი საბჭოს ოქმი №2
თარიღი:08.06.2026

ცვლილება:

წარმომადგენლობითი საბჭოს ოქმი №5 თარიღი:21.07.2026

ქ.თბილისი

2026წ.

თავი I. ზოგადი დებულებები

მუხლი 1. დოკუმენტის მიზანი

1. წინამდებარე წესი განსაზღვრავს საქართველოს დავით აღმაშენებლის სახელობის უნივერსიტეტში საგანმანათლებლო პროგრამების დაგეგმვის, შემუშავების, დამტკიცების, შეფასების, ცვლილების შეტანისა და გაუქმების წესს.
2. წესის მიზანია უნივერსიტეტში მოქმედებდეს საგანმანათლებლო პროგრამების მართვის მკაფიო, გამჭვირვალე, პროგნოზირებადი და ხარისხზე ორიენტირებული სისტემა, რომელიც უზრუნველყოფს:
 - ა) საგანმანათლებლო პროგრამების შესაბამისობას უნივერსიტეტის მისიასთან, სტრატეგიულ გეგმასთან და საგანმანათლებლო მიზნებთან;
 - ბ) პროგრამის მიზნების, სწავლის შედეგების, შინაარსის, სწავლება-სწავლის მეთოდების, შეფასების სისტემისა და რესურსების ურთიერთშესაბამისობას;
 - გ) სტუდენტების, კურსდამთავრებულების, დამსაქმებლების, აკადემიური და მოწვეული პერსონალის, ადმინისტრაციული ერთეულებისა და სხვა დაინტერესებული მხარეების ჩართულობას პროგრამის არსებობის ციკლში;
 - დ) საგანმანათლებლო პროგრამების რეგულარულ შეფასებასა და გაუმჯობესებას;
 - ე) საგანმანათლებლო პროგრამაში ცვლილებების და მათი განხილვის პროცედურების დადგენას;
 - ვ) წარმომადგენლობითი საბჭოს როლს საგანმანათლებლო პროგრამების აკადემიურ მართვაში;
 - ზ) პროგრამის ხელმძღვანელობის მკაფიო, რეგულარულ და ანგარიშვალდებულ პროცესს.

მუხლი 2. რეგულირების სფერო

1. წინამდებარე წესი ვრცელდება უნივერსიტეტში მოქმედ ყველა უმაღლეს საგანმანათლებლო პროგრამაზე;
2. წინამდებარე წესი სავალდებულოა უნივერსიტეტის ყველა სტრუქტურული ერთეულისა და იმ პირისათვის, რომელიც მონაწილეობს საგანმანათლებლო პროგრამის დაგეგმვის, შემუშავების, განხორციელების, შეფასების, ცვლილების შეტანის ან გაუქმების პროცესში.

მუხლი 3. ხარისხის უზრუნველყოფის სამართლებრივი საფუძვლები

1. საგანმანათლებლო პროგრამის დაგეგმვისა და შემუშავების პროცესში უნივერსიტეტი ხელმძღვანელობს:

ა) საქართველოს კანონმდებლობით;
ბ) „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონით;
გ) „განათლების ხარისხის განვითარების შესახებ“ საქართველოს კანონით;
დ) ეროვნული კვალიფიკაციების ჩარჩოთი და სწავლის სფეროების კლასიფიკატორით;
ე) საგანმანათლებლო პროგრამების აკრედიტაციის სტანდარტებით;
ვ) უმაღლესი საგანმანათლებლო პროგრამების კრედიტებით გაანგარიშების წესით;
ზ) დარგობრივი მახასიათებლებით, ასეთის არსებობის შემთხვევაში;
თ) ავტორიზაციის სტანდარტებით;
ი) უნივერსიტეტის წესდებით, შიდა ხარისხის უზრუნველყოფის მექანიზმებითა და სხვა შიდა სამართლებრივი აქტებით;
კ) ევროპის უმაღლესი განათლების სივრცეში მოქმედი ხარისხის უზრუნველყოფის პრინციპებით, მათ შორის სტუდენტზე ორიენტირებული სწავლების, სწავლის შედეგებზე დაფუძნებული კურიკულუმის, გამჭვირვალე შეფასებისა და დაინტერესებული მხარეების ჩართულობის მიდგომებით.

თავი II. პროგრამის მართვის ორგანოები და უფლებამოსილებები

მუხლი 4. ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის როლი

1. ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახური უზრუნველყოფს პროგრამის შემუშავების, შეფასების, ცვლილების შეტანისა და გაუმჯობესების პროცესის მეთოდოლოგიურ მხარდაჭერას.
2. ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახური:

ა) ამოწმებს პროგრამის შესაბამისობას აკრედიტაციის სტანდარტებთან, ეროვნულ კვალიფიკაციების ჩარჩოსთან, სწავლის სფეროების კლასიფიკატორთან, დარგობრივ მახასიათებელთან და უნივერსიტეტის შიდა სტანდარტებთან;
ბ) ამზადებს დასკვნას ახალი პროგრამის, არსებითი ცვლილების ან პროგრამის გაუქმების საკითხზე;
გ) უზრუნველყოფს პროგრამის შეფასების მექანიზმების კოორდინაციას;

- დ) ამუშავებს სტუდენტების, კურსდამთავრებულების, პერსონალისა და დამსაქმებლების უკუკავშირს;
- ე) ამზადებს პროგრამის ხარისხის შეფასების შემაჯამებელ ანალიზს;
- ვ) აკონტროლებს პროგრამის გაუმჯობესების სამოქმედო გეგმის შესრულებას;
- ზ) უზრუნველყოფს პროგრამებთან დაკავშირებული მტკიცებულებებისა და დოკუმენტაციის სისტემურ შენახვას.

მუხლი 5. ფაკულტეტის როლი

1. ფაკულტეტი პასუხისმგებელია მის ფარგლებში მოქმედი საგანმანათლებლო პროგრამების დაგეგმვაზე, განხორციელებაზე, რესურსებით უზრუნველყოფასა და განვითარებაზე.
2. ფაკულტეტი:
 - ა) ახდენს ახალი პროგრამის საჭიროების იდენტიფიცირებას;
 - ბ) ქმნის პროგრამის შემუშავების სამუშაო ჯგუფს;
 - გ) უზრუნველყოფს პროგრამის ხელმძღვანელის საქმიანობის მხარდაჭერას;
 - დ) უზრუნველყოფს პერსონალის, სტუდენტების, კურსდამთავრებულებისა და დამსაქმებლების ჩართულობას;
 - ე) განიხილავს პროგრამის პროექტს, ცვლილებებს, თვითშეფასების შედეგებსა და გაუმჯობესების გეგმას;
 - ვ) შესაბამის მასალებს წარუდგენს ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურსა და წარმომადგენლობით საბჭოს.

მუხლი 6. პროგრამის ხელმძღვანელი

1. თითოეულ საგანმანათლებლო პროგრამას ჰყავს პროგრამის ხელმძღვანელი. პროგრამას შესაძლებელია ჰყავდეს ორი ხელმძღვანელი, თუ ამას განაპირობებს პროგრამის ინტერდისციპლინური ხასიათი, მასშტაბი, განხორციელების ენა ან სხვა აკადემიური საჭიროება.
2. პროგრამის ხელმძღვანელი, როგორც წესი, არის უნივერსიტეტის აკადემიური პერსონალი, რომელსაც აქვს შესაბამისი დარგობრივი კვალიფიკაცია, პროგრამის პროფილთან შესაბამისი აკადემიური ან პროფესიული გამოცდილება და პროგრამის მართვისათვის საჭირო კომპეტენცია.
4. პროგრამის ხელმძღვანელი:

- ა) კოორდინაციას უწევს პროგრამის შემუშავებას, განხორციელებას, შეფასებასა და განვითარებას;
- ბ) ხელმძღვანელობს პროგრამის განვითარების სამუშაო ჯგუფს;
- გ) უზრუნველყოფს პროგრამის მიზნების, სწავლის შედეგების, კურიკულუმის, სწავლება-სწავლის მეთოდებისა და შეფასების სისტემის ურთიერთშესაბამისობას;
- დ) უზრუნველყოფს სტუდენტების, კურსდამთავრებულების, დამსაქმებლებისა და პერსონალის ჩართულობას პროგრამის შეფასებასა და განვითარებაში;
- ე) ყოველწლიურად ამზადებს პროგრამის თვითშეფასების მოკლე ანგარიშს;
- თ) ორგანიზებას უწევს პროგრამასთან დაკავშირებულ შეხვედრებს;
- ი) წარმომადგენლობით საბჭოს, ფაკულტეტსა და ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურს წარუდგენს პროგრამის განვითარების საჭიროებებს.

5. პროგრამის ხელმძღვანელი წელიწადში ერთხელ წარადგენს პროგრამის ანგარიშს ფაკულტეტის საბჭოსა და ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურში.

მუხლი 7. პროგრამის განვითარების სამუშაო ჯგუფი

1. პროგრამის შემუშავებისა და განვითარების მიზნით იქმნება პროგრამის სამუშაო ჯგუფი.
2. პროგრამის სამუშაო ჯგუფი არის პროგრამის მართვის მუდმივმოქმედი სამუშაო ორგანო, რომელიც უზრუნველყოფს პროგრამის მიმდინარე მდგომარეობის განხილვას, გამოწვევების იდენტიფიცირებას, ცვლილებების მომზადებასა და გაუმჯობესების ღონისძიებების დაგეგმვას.
3. პროგრამის სამუშაო ჯგუფი შედგება შემდეგი წევრებისაგან:
 - ა) პროგრამის ხელმძღვანელი ან ხელმძღვანელები;
 - ბ) პროგრამის განმახორციელებელი აკადემიური პერსონალის წარმომადგენლები;
 - გ) მოწვეული პერსონალის წარმომადგენელი, საჭიროების შემთხვევაში;
 - დ) სტუდენტების წარმომადგენელი ან წარმომადგენლები;
 - ე) კურსდამთავრებული, ასეთის არსებობის შემთხვევაში;
 - ვ) დამსაქმებელი ან პროფესიული სფეროს წარმომადგენელი;
 - ზ) ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის წარმომადგენელი;
 - თ) ფაკულტეტის ადმინისტრაციის წარმომადგენელი;
 - ი) პრაქტიკის ობიექტის, კლინიკური ბაზის, ლაბორატორიის ან პარტნიორი ორგანიზაციის წარმომადგენელი, პროგრამის სპეციფიკიდან გამომდინარე.

4. პროგრამის სამუშაო ჯგუფში სტუდენტის მონაწილეობა სავალდებულოა მოქმედი პროგრამის შეფასებისა და გაუმჯობესების პროცესში. ახალი პროგრამის შემუშავებისას, თუ პროგრამას ჯერ არ ჰყავს სტუდენტი, სამუშაო ჯგუფში შეიძლება ჩაერთოს მომიჯნავე პროგრამის სტუდენტი, სტუდენტური თვითმმართველობის წარმომადგენელი ან სხვა რელევანტური სტუდენტური წარმომადგენელი.
6. პროგრამის სამუშაო ჯგუფი იკრიბება წელიწადში არანაკლებ ორჯერ. ახალი პროგრამის შემუშავების, არსებითი ცვლილების ან აკრედიტაციისათვის მზადების პერიოდში სამუშაო ჯგუფი იკრიბება უფრო ხშირად, საჭიროების მიხედვით, მაგრამ არანაკლებ თვეში ერთხელ.
7. პროგრამის განვითარების სამუშაო ჯგუფის თითოეული შეხვედრა ფორმდება ოქმით. ოქმში აისახება განხილული საკითხები, მიღებული რეკომენდაციები, პასუხისმგებელი პირები და შესრულების ვადები.

თავი III. დაინტერესებული მხარეების ჩართულობა

მუხლი 8. ჩართულობის ზოგადი პრინციპები

1. საგანმანათლებლო პროგრამის შემუშავება, შეფასება და განვითარება ხორციელდება დაინტერესებული მხარეების რეალური და დოკუმენტირებული ჩართულობით.
2. დაინტერესებული მხარეების ჩართულობა არ უნდა იყოს ფორმალური. თითოეული ჩართულობის შედეგი უნდა აისახოს შესაბამის ანალიზში, ოქმში, ან ანგარიშში.

მუხლი 9. სტუდენტთა ჩართულობა

1. სტუდენტთა ჩართულობა საგანმანათლებლო პროგრამების შემუშავების, შეფასებისა და გაუმჯობესების პროცესში სავალდებულო პრინციპია.
2. მოქმედი პროგრამის შეფასებისა და ცვლილების პროცესში სტუდენტები მონაწილეობენ:

- ა) პროგრამის სამუშაო ჯგუფში წარმომადგენლის გზით;
- ბ) პროგრამის თვითშეფასების სამუშაო ჯგუფში ჩართვით;
- გ) სწავლება-სწავლის, შეფასების, სასწავლო რესურსების, კონსულტაციების, პრაქტიკისა და სტუდენტური სერვისების შესახებ გამოკითხვებში;
- დ) ფოკუს ჯგუფებსა და სამუშაო შეხვედრებში;
- ე) პროგრამის გაუმჯობესების სამოქმედო გეგმის განხილვაში.

3. სტუდენტთა უკუკავშირი უნდა იყოს გაანალიზებული, ხოლო შესაბამისი შედეგები უნდა აისახოს პროგრამის ყოველწლიურ შეფასებაში.
4. სტუდენტებს უნდა მიეწოდოთ ინფორმაცია იმის შესახებ, თუ როგორ იქნა გათვალისწინებული მათი მოსაზრებები პროგრამის განვითარებაში. ამ მიზნით პროგრამის ხელმძღვანელი ან ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახური ამზადებს მოკლე უკუკავშირის პრინციპით: „რა გვირჩიეს სტუდენტებმა და რა გაკეთდა“.
5. ახალი პროგრამის შემუშავებისას, როდესაც პროგრამას ჯერ არ ჰყავს სტუდენტი, სტუდენტთა ჩართულობა შეიძლება უზრუნველყოფილ იქნეს:

- ა) მომიჯნავე პროგრამების სტუდენტების ჩართვით;
- ბ) აბიტურიენტთა ან პოტენციურ სტუდენტთა საჭიროებების შესწავლით;
- გ) სტუდენტური თვითმმართველობის ან სტუდენტური წარმომადგენლობითი ორგანოს ჩართულობით;
- დ) მსგავსი პროგრამების სტუდენტთა გამოცდილების ანალიზით.

მუხლი 10. დამსაქმებლების და კურსდამთავრებულების ჩართულობა

1. დამსაქმებლები და პროფესიული სფეროს წარმომადგენლები მონაწილეობენ პროგრამის:

- ა) ინიცირების საჭიროების შეფასებაში;
- ბ) მიზნებისა და სწავლის შედეგების განხილვაში;
- გ) პრაქტიკული კომპონენტების დაგეგმვაში;
- დ) კურსდამთავრებულის პროფილისა და დასაქმების სფეროების განსაზღვრაში;
- ე) პროგრამის პერიოდულ შეფასებაში;
- ვ) პროგრამის გაუმჯობესების რეკომენდაციების შემუშავებაში.

2. კურსდამთავრებულები მონაწილეობენ პროგრამის შეფასებაში შემდეგ საკითხებზე უკუკავშირის მიწოდებით:

- ა) პროგრამის შესაბამისობა დასაქმების რეალურ მოთხოვნებთან;
- ბ) პროგრამაში მიღებული ცოდნისა და უნარების პრაქტიკაში გამოყენებადობა;
- გ) კურიკულუმში არსებული ძლიერი და გასაუმჯობესებელი მხარეები;
- დ) დამატებითი უნარების ან სასწავლო კომპონენტების საჭიროება;
- ე) სტუდენტიდან კურსდამთავრებულად და შემდეგ დასაქმებულად გადასვლის სირთულეები.

თავი IV. საგანმანათლებლო პროგრამის დაგეგმვა და ინიცირება

მუხლი 11. პროგრამის ინიცირების წინადადება

1. ახალი პროგრამის ინიცირებისათვის ფაკულტეტი ამზადებს ინიცირების წინადადებას.
2. ინიცირების წინადადება უნდა მოიცავდეს:
 - ა) პროგრამის სავარაუდო დასახელებას;
 - ბ) მისანიჭებელ კვალიფიკაციას;
 - გ) პროგრამის საფეხურს;
 - დ) პროგრამის შემუშავების საჭიროების დასაბუთებას;
 - ე) პროგრამის კავშირს უნივერსიტეტის მისიასა და სტრატეგიულ გეგმასთან;
 - ვ) შრომის ბაზრის ანალიზის მოკლე შედეგებს;
 - ზ) მსგავსი ადგილობრივი და საერთაშორისო პროგრამების მოკლე შედარებით ანალიზს;
 - თ) პოტენციური სტუდენტების სამიზნე ჯგუფს;
 - ი) სავარაუდო სწავლის შედეგების ზოგად ხედვას;
 - კ) პროგრამის განხორციელებისათვის საჭირო ადამიანურ, მატერიალურ, საინფორმაციო და ფინანსურ რესურსებს;
 - ლ) პოტენციურ პარტნიორებს, პრაქტიკის ობიექტებს ან კლინიკურ/ლაბორატორიულ ბაზებს, საჭიროების შემთხვევაში;
 - მ) პროგრამის შემუშავების სავარაუდო ვადებს.
3. ინიცირების წინადადებას განიხილავს ფაკულტეტის საბჭო და დადებითი გადაწყვეტილების შემთხვევაში წარუდგენს წარმომადგენლობით საბჭოს.
4. წარმომადგენლობითი საბჭო იღებს გადაწყვეტილებას ახალი პროგრამის შემუშავების დაწყების, გადამუშავების ან ინიცირებაზე უარის თქმის შესახებ.

თავი V. პროგრამის შემუშავება

მუხლი 12. პროგრამის შემუშავების სამუშაო ჯგუფი

1. ახალი პროგრამის შემუშავებისათვის ფაკულტეტი ქმნის სამუშაო ჯგუფს.
2. სამუშაო ჯგუფში სავალდებულოდ მონაწილეობენ:
 - ა) პროგრამის სავარაუდო ხელმძღვანელი;
 - ბ) შესაბამისი დარგის აკადემიური პერსონალი;
 - გ) ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის წარმომადგენელი;
 - დ) ფაკულტეტის წარმომადგენელი;
 - ე) სტუდენტის წარმომადგენელი ან მომიჯნავე პროგრამის სტუდენტი;
 - ვ) დამსაქმებელი ან პროფესიული სფეროს წარმომადგენელი;

ზ) კურსდამთავრებული, თუ ასეთი პირის ჩართვა შესაძლებელია;
თ) ბიბლიოთეკის, IT, მატერიალური რესურსების ან ფინანსური სამსახურის წარმომადგენელი, საჭიროების მიხედვით.

3. სამუშაო ჯგუფი ამზადებს პროგრამის სრულ პაკეტს და უზრუნველყოფს პროგრამის შესაბამისობას ეროვნულ და უნივერსიტეტის შიდა მოთხოვნებთან.

მუხლი 13. პროგრამის შინაარსის ძირითადი მოთხოვნები

1. საგანმანათლებლო პროგრამა უნდა მოიცავდეს:
 - ა) პროგრამის დასახელებას;
 - ბ) მისანიჭებელ კვალიფიკაციას;
 - გ) პროგრამის საფეხურს;
 - დ) პროგრამის მოცულობას კრედიტებში;
 - ე) სწავლების ენას;
 - ვ) პროგრამაზე დაშვების წინაპირობებს;
 - ზ) პროგრამის მიზნებს;
 - თ) პროგრამის სწავლის შედეგებს;
 - ი) კურსდამთავრებულის დასაქმების სფეროებს და სწავლის გაგრძელების შესაძლებლობას;
 - კ) პროგრამის სტრუქტურას;
 - ლ) სასწავლო კურსების/მოდულების ჩამონათვალს, სტატუსს, კრედიტებსა და წინაპირობებს;
 - მ) სწავლება-სწავლის მეთოდებს;
 - ნ) სტუდენტთა შეფასების სისტემას;
 - ო) სწავლის შედეგების შეფასების მექანიზმს;
 - პ) პრაქტიკის, კვლევითი, ლაბორატორიული ან კლინიკური კომპონენტის აღწერას, თუ ასეთი კომპონენტი არსებობს;
 - ჟ) პროგრამის განხორციელებისათვის საჭირო ადამიანურ რესურსს;
 - რ) მატერიალურ-ტექნიკურ, ბიბლიოთეკის, ელექტრონულ და სხვა სასწავლო რესურსებს.

მუხლი 14. საგანმანათლებლო პროგრამის აგების პრინციპები

1. ბაკალავრიატის საგანმანათლებლო პროგრამა არის აკადემიური უმაღლესი განათლების პირველი საფეხურის საგანმანათლებლო პროგრამა, რომლის სწავლის შედეგებიც შეესაბამება ეროვნული კვალიფიკაციების ჩარჩოს მე-6 დონისათვის განსაზღვრულ განზოგადებულ სწავლის შედეგებს.

2. ბაკალავრიატის საგანმანათლებლო პროგრამა შესაძლებელია აგებული იყოს შემდეგი პრინციპით:
 - ა) ძირითადი სწავლის სფეროს შესაბამისი შინაარსის სასწავლო კურსები/საგნები/მოდულები (არანაკლებ 120 კრედიტის მოცულობით) და თავისუფალი კომპონენტები;
 - ბ) ძირითადი სწავლის სფეროს შესაბამისი შინაარსის სასწავლო კურსები/საგნები/მოდულები (არანაკლებ 120 კრედიტის მოცულობით), დამატებითი პროგრამა (არანაკლებ 30 და არაუმეტეს 60 კრედიტი)/დამატებითი პროგრამები და თავისუფალი კომპონენტები;
 - გ) ძირითადი სწავლის სფეროს შესაბამისი შინაარსის სასწავლო კურსები/საგნები/მოდულები (არანაკლებ 120 კრედიტის მოცულობით) და დამატებითი პროგრამა (არანაკლებ 30 და არაუმეტეს 60 კრედიტი)/დამატებითი პროგრამები.
3. ბაკალავრიატის საგანმანათლებლო პროგრამა (რომელიც მოიცავს არანაკლებ 180 კრედიტს), შესაძლებელია აგებული იყოს შემდეგი პრინციპით:
 - ა) ძირითადი სწავლის სფეროს შესაბამისი შინაარსის სასწავლო კურსები/საგნები/მოდულები (არანაკლებ 120 კრედიტის მოცულობით) და თავისუფალი კომპონენტები;
 - ბ) ძირითადი სწავლის სფეროს შესაბამისი შინაარსის სასწავლო კურსები/საგნები/მოდულები (არანაკლებ 180 კრედიტის მოცულობით);
 - გ) ძირითადი სწავლის სფეროს შესაბამისი შინაარსის სასწავლო კურსები/საგნები/მოდულები (არანაკლებ 120 კრედიტის მოცულობით), დამატებითი პროგრამა (არანაკლებ 30 და არაუმეტეს 60 კრედიტი) ან/და თავისუფალი კომპონენტები;
 - დ) ძირითადი სწავლის სფეროს შესაბამისი შინაარსის სასწავლო კურსები/საგნები/მოდულები (არანაკლებ 120 კრედიტის მოცულობით) და 30-30 კრედიტის მოცულობის არაუმეტეს 2 დამატებითი პროგრამა;
 - ე) ბაკალავრიატის საგანმანათლებლო პროგრამაში შესაძლებელია მხოლოდ იმ დამატებითი პროგრამის/პროგრამების კომბინირება, რომლის შესაბამისი სწავლის სფეროს უმაღლესი საგანმანათლებლო პროგრამა დაწესებულებაში უკვე ხორციელდება ავტორიზებულ ან აკრედიტებულ რეჟიმში.
 - ვ) თავისუფალი კომპონენტი მოიცავს ზოგადი, ტრანსფერული უნარების განვითარების ხელშეწყობაზე ორიენტირებულ ან/და ბაკალავრიატის ნებისმიერი საგანმანათლებლო პროგრამის ფარგლებში არსებულ სასწავლო კურსს/საგანს/მოდულს, რომლის/რომელთა თავისუფლად არჩევაც შეუძლია სტუდენტს, მისთვის საინტერესო სფეროებში (საკითხებზე) თვალსაწიერის გაფართოების მიზნით.

- ზ) ძირითადი სწავლის სფეროს შესაბამისი შინაარსის სასწავლო კურსები/საგნები/მოდულები წარმოდგენილი უნდა იყოს სავალდებულო და არჩევითი სახით. დამატებითი პროგრამა და თავისუფალი კომპონენტები ასევე უნდა მოიცავდეს როგორც სავალდებულო, ასევე არჩევით სასწავლო კურსებს/საგნებს/მოდულებს.
4. მაგისტრატურის საგანმანათლებლო პროგრამა, რომელიც მოიცავს არანაკლებ 120 კრედიტს უნდა ითვალისწინებდეს სასწავლო კომპონენტს და სამეცნიერო-კვლევით/კვლევით კომპონენტს და სრულად შეესაბამებოდეს ეროვნული კვალიფიკაციების ჩარჩოს მეშვიდე დონით განსაზღვრულ აღმწერებს. პროგრამით გათვალისწინებული უნდა იყოს სამაგისტრო პროექტის/ნაშრომის, დისერტაციის ან შემოქმედებითი/საშემსრულებლო ნამუშევრის ან სხვა სამეცნიერო პროექტის/ნაშრომის შესრულება.
 5. მაგისტრატურის არანაკლებ 120-კრედიტიანი საგანმანათლებლო პროგრამა აერთიანებს პროგრამის არანაკლებ 60-კრედიტიან ნაწილებს. მაგისტრატურის საგანმანათლებლო პროგრამის 1-ლი ნაწილი, რომელიც მოიცავს არანაკლებ 60 კრედიტს, შესაძლებელია განხორციელდეს სასწავლო-პრაქტიკული შინაარსის მქონე მაგისტრატურის სახით. მაგისტრატურის საგანმანათლებლო პროგრამის მე-2 ნაწილი, რომელიც მოიცავს არანაკლებ 60 კრედიტს, შესაძლებელია განხორციელდეს კვლევითი მაგისტრატურის სახით. მაგისტრატურის საფეხურზე შესაძლებელია ასევე შემუშავდეს დამოუკიდებელი ერთწლიანი (არანაკლებ 60-კრედიტიანი) სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამები.
 6. მაგისტრატურის არანაკლებ 120-კრედიტიანი საგანმანათლებლო პროგრამის არანაკლებ 60 კრედიტის მოცულობის პირველი ნაწილი და არანაკლებ 60 კრედიტის მოცულობის სამაგისტრო საგანმანათლებლო პროგრამა შესაძლებელია მოიცავდეს სასწავლო/პრაქტიკულ და საჭიროების შემთხვევაში კვლევით კომპონენტს.
 7. მაგისტრატურის არანაკლებ 120-კრედიტიანი მაგისტრატურის საგანმანათლებლო პროგრამის 60 კრედიტის მოცულობის მეორე ნაწილი შესაძლებელია მოიცავდეს სასწავლო და სამეცნიერო-კვლევით კომპონენტს და უნდა ითვალისწინებდეს სამაგისტრო პროექტის/ნაშრომის ან შემოქმედებითი/საშემსრულებლო ნამუშევრის ან სხვა სამეცნიერო პროექტის/ნაშრომის შესრულებას.
 8. ბაკალავრიატის და მაგისტრატურის საგანმანათლებლო პროგრამაში შესაძლებელია გათვალისწინებულ იქნეს კონცენტრაცია/კონცენტრაციები, რაც გულისხმობს ძირითადი სწავლის სფეროს შესაბამისი შინაარსის სასწავლო კურსების/საგნების/მოდულების დაჯგუფებას კონკრეტულ თემაზე/საკითხზე

ფოკუსირებით. საგანმანათლებლო პროგრამაში კონცენტრაციის არსებობა არ ცვლის ამ პროგრამის სწავლის სფეროს ან/და მისანიჭებელ კვალიფიკაციას.

9. დოქტორანტურის საგანმანათლებლო პროგრამა არის აკადემიური უმაღლესი განათლების მესამე საფეხურის საგანმანათლებლო პროგრამა, რომელიც არის სასწავლო კომპონენტისა და სამეცნიერო-კვლევითი კომპონენტის ერთობლიობა და რომლის სწავლის შედეგებიც შეესაბამება ეროვნული კვალიფიკაციების ჩარჩოს მე-8 დონისათვის განსაზღვრულ განზოგადებულ სწავლის შედეგებს. დოქტორანტურის საგანმანათლებლო პროგრამის ხანგრძლივობაა არანაკლებ 3 წელი და მისი სასწავლო კომპონენტი მოიცავს არაუმეტეს 60 კრედიტს.
10. რეგულირებადი საგანმანათლებლო პროგრამა არის პროგრამა, რომლისთვისაც სახელმწიფო ადგენს სპეციალურ სააკრედიტაციო მოთხოვნებს ან/და რომლითაც მაგისტრისა და დოქტორის მომზადებას სახელმწიფო უზრუნველყოფს სპეციალური კვლევითი პროგრამების მეშვეობით.

ცვლილება: წარმომადგენლობითი საბჭოს 2026 წლის 21 ივლისის ოქმი №5

მუხლი 15. სწავლის შედეგები და კურიკულუმის რუკა

1. პროგრამის სწავლის შედეგები უნდა იყოს მკაფიო, გაზომვადი, პროგრამის საფეხურის შესაბამისი და დაკავშირებული მისანიჭებელ კვალიფიკაციასთან.
2. პროგრამის თითოეული სავალდებულო სასწავლო კომპონენტი უნდა უკავშირდებოდეს პროგრამის სწავლის შედეგებს.
3. პროგრამას უნდა ერთვოდეს კურიკულუმის რუკა, რომელიც აჩვენებს, რომელ სასწავლო კურსში ან კომპონენტში ხდება სწავლის შედეგების გაცნობა, განვითარება და შეფასება.
4. სწავლის შედეგების შეფასების მექანიზმი უნდა განსაზღვრავდეს:

- ა) რომელი შედეგი ფასდება;
- ბ) რომელ სასწავლო კომპონენტში ფასდება;
- გ) რომელი შეფასების მეთოდით ფასდება;
- დ) რა მტკიცებულება გამოიყენება;
- ე) რა პერიოდულობით ხდება შედეგების ანალიზი;

თავი VI. პროგრამის განხილვა და დამტკიცება

მუხლი 16. პროგრამის შიდა განხილვა

1. პროგრამის პროექტი თავდაპირველად განიხილება პროგრამის სამუშაო ჯგუფში.

2. განხილვისას სავალდებულოა შეფასდეს:

- ა) პროგრამის მიზნების შესაბამისობა უნივერსიტეტის მისიასთან;
- ბ) სწავლის შედეგების შესაბამისობა კვალიფიკაციასთან და საფეხურთან;
- გ) სასწავლო კურსების წინაპირობები;
- დ) სტუდენტის რეალური დატვირთვა;
- ე) შეფასების სისტემის შესაბამისობა სწავლის შედეგებთან;
- ვ) ადამიანური და მატერიალური რესურსები;
- ზ) სტუდენტთა მხარდაჭერის მექანიზმები;
- თ) დაინტერესებული მხარეების უკუკავშირის გათვალისწინება;
- ი) აკრედიტაციის სტანდარტებთან შესაბამისობა.

3. პროგრამის განხილვის შედეგები ფორმდება ოქმით.

მუხლი 17. ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის დასკვნა

- 1. პროგრამის პროექტი პროგრამის სამუშაო ჯგუფში განხილვის შემდეგ გადაეცემა ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურს.
- 2. ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახური ამზადებს დასკვნას.
- 3. ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის დასკვნა შეიძლება იყოს:

- ა) დადებითი;
- ბ) დადებითი რეკომენდაციებით;
- გ) გადამუშავების რეკომენდაციით;
- დ) უარყოფითი.

- 4. გადამუშავების რეკომენდაციის ან უარყოფითი დასკვნის შემთხვევაში პროგრამა უბრუნდება პროგრამის სამუშაო ჯგუფს შენიშვნების გასათვალისწინებლად.

მუხლი 18. ფაკულტეტის საბჭოს განხილვა

- 1. ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის დადებითი დასკვნის ან რეკომენდაციების გათვალისწინების შემდეგ პროგრამა განიხილება ფაკულტეტის საბჭოზე.

2. ფაკულტეტის საბჭო აფასებს:

- ა) პროგრამის საჭიროებას;
- ბ) ფაკულტეტის არსებულ და საჭირო რესურსებს;
- გ) პროგრამის განხორციელების რეალისტურობას;
- დ) დაინტერესებული მხარეების მხარდაჭერას;
- ე) პროგრამის ფინანსურ და ორგანიზაციულ მდგრადობას.

3. ფაკულტეტის საბჭოს დადებითი გადაწყვეტილების შემთხვევაში პროგრამა წარედგინება წარმომადგენლობით საბჭოს.

მუხლი 19. წარმომადგენლობითი საბჭოს განხილვა და დამტკიცება

1. წარმომადგენლობითი საბჭო განიხილავს პროგრამას აკადემიური ხარისხის, სტრატეგიული შესაბამისობისა და უნივერსიტეტის საერთო განვითარების ინტერესებიდან გამომდინარე.
3. წარმომადგენლობითი საბჭო იღებს ერთ-ერთ გადაწყვეტილებას:
 - ა) პროგრამის დამტკიცება;
 - ბ) პროგრამის დამტკიცება რეკომენდაციებით;
 - გ) პროგრამის გადამუშავება და ხელახალი წარმოდგენა;
 - დ) პროგრამის დამტკიცებაზე უარის თქმა.
4. წარმომადგენლობითი საბჭოს მიერ დამტკიცების შემდეგ პროგრამა ძალაში შედის უნივერსიტეტის შიდა სამართლებრივი აქტით და, საჭიროების შემთხვევაში, წარედგინება სსიპ — განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნულ ცენტრს.

თავი VII. პროგრამის განხორციელების შეფასება და გაუმჯობესება

მუხლი 20. შეფასების ზოგადი სისტემა

1. საგანმანათლებლო პროგრამის შეფასება და გაუმჯობესება ხორციელდება სტრუქტურირებული, გამჭვირვალე და წინასწარ განსაზღვრული მექანიზმებით.
2. პროგრამის შეფასება მოიცავს:
 - ა) ყოველწლიურ თვითშეფასებას;
 - ბ) სემესტრულ მონიტორინგს;
 - გ) სწავლის შედეგების მიღწევის პერიოდულ შეფასებას;
 - დ) სტუდენტთა აკადემიური პროგრესის ანალიზს;
 - ე) სტუდენტების, კურსდამთავრებულების, დამსაქმებლებისა და პერსონალის უკუკავშირის ანალიზს;
 - ვ) რესურსების შესაბამისობის შეფასებას;
 - ზ) პროგრამის გაუმჯობესების სამოქმედო გეგმის შესრულების მონიტორინგს;
 - თ) პერიოდულ გარე შეფასებას.

მუხლი 21. ყოველწლიური თვითშეფასება

1. პროგრამის ყოველწლიური თვითშეფასება მოიცავს:

- ა) პროგრამის მიზნებისა და სწავლის შედეგების აქტუალობის შეფასებას;
- ბ) სტუდენტთა ჩარიცხვის, პროგრესის, აკადემიური მოსწრების, გადინების და დასრულების მაჩვენებლების ანალიზს;
- გ) სწავლის შედეგების მიღწევის ანალიზს;
- დ) სტუდენტთა უკუკავშირის ანალიზს;
- ე) კურსდამთავრებულთა და დამსაქმებელთა უკუკავშირის ანალიზს;
- ვ) აკადემიური და მოწვეული პერსონალის საკმარისობისა და კვალიფიკაციის შეფასებას;
- ზ) სასწავლო, ბიბლიოთეკის, ელექტრონული და მატერიალური რესურსების შეფასებას;
- თ) პრაქტიკის, კვლევითი ან კლინიკური კომპონენტების შეფასებას, არსებობის შემთხვევაში;
- ი) პროგრამის რისკებისა და გაუმჯობესების საჭიროებების განსაზღვრას.

მუხლი 22. პროგრამის გაუმჯობესების სამოქმედო გეგმა

1. პროგრამის გაუმჯობესების სამოქმედო გეგმა არის პროგრამის განვითარების მთავარი სამუშაო დოკუმენტი.

2. სამოქმედო გეგმა ეფუძნება:

- ა) თვითშეფასების შედეგებს;
- ბ) სტუდენტთა უკუკავშირს;
- გ) დამსაქმებელთა და კურსდამთავრებულთა რეკომენდაციებს;
- დ) სწავლის შედეგების შეფასებას;
- ე) აკრედიტაციის ან გარე შეფასების რეკომენდაციებს;
- ვ) შრომის ბაზრისა და დარგის განვითარების ტენდენციებს;
- ზ) წარმომადგენლობითი საბჭოს ან ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის რეკომენდაციებს.

3. პროგრამის სამუშაო ჯგუფი წელიწადში არანაკლებ ერთხელ განიხილავს სამოქმედო გეგმის შესრულების მდგომარეობას.

თავი VIII. პროგრამაში ცვლილებების შეტანა

მუხლი 23. ცვლილების ინიცირების საფუძვლები

1. პროგრამაში ცვლილების ინიცირება შეიძლება მოხდეს შემდეგი საფუძვლით:

- ა) პროგრამის ყოველწლიური თვითშეფასების შედეგები;
- ბ) სწავლის შედეგების მიღწევის შეფასება;
- გ) სტუდენტთა უკუკავშირი;

- დ) კურსდამთავრებულთა ან დამსაქმებელთა რეკომენდაციები;
ე) შრომის ბაზრის ცვლილება;
ვ) დარგობრივი ან პროფესიული სტანდარტების ცვლილება;
ზ) კანონმდებლობის ან ცენტრის მოთხოვნების ცვლილება;
თ) აკრედიტაციის ან მონიტორინგის რეკომენდაცია;
ი) საერთაშორისო პრაქტიკის ან ანალოგიური პროგრამების ანალიზი;
კ) რესურსებში, პერსონალში ან პარტნიორულ ბაზებში ცვლილება;
ლ) სწავლება-სწავლისა და შეფასების გაუმჯობესების საჭიროება.

მუხლი 24. ცვლილებების ტიპოლოგია

1. პროგრამაში ცვლილებები იყოფა შემდეგ ტიპებად:

ცვლილების ტიპი	შინაარსი	განხილვის წესი
I ტიპი — ტექნიკური/სარედაქციო ცვლილება	ორთოგრაფიული, ტერმინოლოგიური, ფორმატირების, საკონტაქტო ინფორმაციის ან სხვა ტექნიკური ხასიათის ცვლილება	ამტკიცებს პროგრამის ხელმძღვანელი ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურთან შეთანხმებით; ფიქსირდება ცვლილებათა რეესტრში
II ტიპი — მცირე შინაარსობრივი ცვლილება	ლიტერატურის განახლება, სწავლების მეთოდის დაზუსტება, შეფასების კრიტერიუმის გაუმჯობესება, სილაბუსის მცირე კორექტირება, რომელიც არ ცვლის სწავლის შედეგს ან კრედიტს	განიხილავს პროგრამის სამუშაო ჯგუფი; თანხმდება ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურთან
III ტიპი — საშუალო ცვლილება	სასწავლო კურსის შინაარსის მნიშვნელოვანი განახლება, შეფასების კომპონენტების ცვლილება, წინაპირობის დაზუსტება, არჩევითი კომპონენტის დამატება/ამოღება, რესურსის ცვლილება	განიხილავს პროგრამის სამუშაო ჯგუფი და ფაკულტეტის საბჭო; საჭიროების შემთხვევაში ამტკიცებს წარმომადგენლობითი საბჭო
IV ტიპი — არსებითი ცვლილება	პროგრამის დასახელება, დაშვების წინაპირობა, სწავლის შედეგები, განხორციელების ადგილი, სტრუქტურა, ძირითადი სფეროს კომპონენტების მნიშვნელოვანი ცვლილება, კონცენტრაციის დამატება/ამოღება, აფილირებული პერსონალის არსებითი ცვლილება	სავალდებულოა ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის დასკვნა, ფაკულტეტის საბჭოს განხილვა და წარმომადგენლობითი საბჭოს დამტკიცება; საჭიროების შემთხვევაში ცენტრისთვის შეტყობინება

ცვლილების ტიპი	შინაარსი	განხილვის წესი
V ტიპი — ახალი პროგრამის ტოლფასი ცვლილება	სწავლების ენის ცვლილება, მისანიჭებელი კვალიფიკაციის შეცვლა, პროგრამების გაერთიანება ან პროგრამის გაყოფა, გარდა კანონმდებლობით დასაშვები შემთხვევებისა	განიხილება როგორც ახალი პროგრამა და გადის ახალი პროგრამისათვის დადგენილ პროცედურას

2. ცვლილების ტიპის განსაზღვრას თავდაპირველად ახდენს პროგრამის ხელმძღვანელი ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურთან ერთად.
3. თუ ცვლილების ტიპთან დაკავშირებით არსებობს ეჭვი, გადაწყვეტილებას იღებს წარმომადგენლობითი საბჭო ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის დასკვნის საფუძველზე.

მუხლი 25. ცვლილების განხილვის პროცედურა

1. ცვლილების ინიციატორი შეიძლება იყოს:

ა) პროგრამის ხელმძღვანელი;
ბ) პროგრამის სამუშაო ჯგუფი;
გ) ფაკულტეტი;
დ) ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახური;
ე) წარმომადგენლობითი საბჭო;
ვ) სტუდენტები;
ზ) დამსაქმებლები ან კურსდამთავრებულები;
თ) გარე შემფასებელი.

2. ცვლილების წინადადება უნდა მოიცავდეს:

ა) ცვლილების აღწერას;
ბ) ცვლილების ტიპს;
გ) ცვლილების დასაბუთებას;
დ) მოსალოდნელ გავლენას სტუდენტებზე;
ე) გავლენას სწავლის შედეგებზე;
ვ) გავლენას სასწავლო გეგმაზე და კრედიტებზე;
ზ) გავლენას რესურსებზე;
თ) დაინტერესებული მხარეების უკუკავშირის;

ი) ძალაში შესვლის სავარაუდო თარიღს;

კ) საჭიროების შემთხვევაში, გარდამავალ გეგმას მოქმედი სტუდენტებისათვის.

3. II-V ტიპის ცვლილებები განიხილება პროგრამის სამუშაო ჯგუფში.

4. III-V ტიპის ცვლილებების შემთხვევაში აუცილებელია ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის დასკვნა.

5. IV-V ტიპის ცვლილებები წარედგინება აკადემიურ საბჭოს.

6. ცვლილებები, რომლებიც გავლენას ახდენს მოქმედ სტუდენტებზე, უნდა განხორციელდეს ისე, რომ არ გაუარესდეს სტუდენტთა სამართლებრივი და აკადემიური მდგომარეობა.

თავი IX. პროგრამის გაუქმება ან მიღების შეზღუდვა

მუხლი 26. პროგრამის გაუქმების ან მიღების შეზღუდვის საფუძვლები

1. პროგრამის გაუქმების ან პროგრამაზე მიღების შეზღუდვის საფუძველი შეიძლება იყოს:

ა) პროგრამის მიმართ სტუდენტთა ინტერესის მკვეთრი შემცირება;

ბ) პროგრამაზე სტუდენტთა არარსებობა;

გ) პროგრამის შეუსაბამობა კანონმდებლობასთან ან სტანდარტებთან;

დ) ადამიანური, მატერიალური ან ფინანსური რესურსის არასაკმარისობა;

ე) შრომის ბაზარზე პროგრამის რელევანტურობის მკვეთრი შემცირება;

ვ) სწავლის შედეგების მიღწევის სისტემური პრობლემა;

ზ) გარე შეფასების ან აკრედიტაციის შედეგები;

თ) პარტნიორი ორგანიზაციების, პრაქტიკის ობიექტების ან სხვა აუცილებელი რესურსების დაკარგვა;

ი) უნივერსიტეტის სტრატეგიული პრიორიტეტების ცვლილება.

მუხლი 27. გაუქმების პროცედურა

1. პროგრამის გაუქმების ან მიღების შეზღუდვის ინიცირება შესაძლებელია პროგრამის ხელმძღვანელის, პროგრამის სამუშაო ჯგუფის, ფაკულტეტის, ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის ან წარმომადგენლობითი საბჭოს მიერ.

მუხლი 28. სტუდენტთა შემდგომი განათლებით უზრუნველყოფა

1. პროგრამის გაუმჯობესების ან არსებითი ცვლილების შემთხვევაში უნივერსიტეტი უზრუნველყოფს სტუდენტთა კანონიერი ინტერესების დაცვას.
2. უნივერსიტეტი სტუდენტებს სთავაზობს:

ა) პროგრამის დასრულების შესაძლებლობას მოქმედი ან გარდამავალი სასწავლო გეგმით;

ბ) თავსებად ან მომიჯნავე პროგრამაზე გადასვლის შესაძლებლობას;

გ) კრედიტების მაქსიმალურად აღიარების მექანიზმს;

დ) ინდივიდუალური სასწავლო გეგმის შედგენას;

ე) მობილობის წესებისა და ვადების შესახებ სრულ ინფორმაციას;

ვ) საჭიროების შემთხვევაში, პარტნიორ უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებთან თანამშრომლობას.

თავი X. გარდამავალი და დასკვნითი დებულებები

მუხლი 29. მოქმედი პროგრამების შესაბამისობაში მოყვანა

1. წინამდებარე წესის დამტკიცების შემდეგ უნივერსიტეტში მოქმედი ყველა საგანმანათლებლო პროგრამა ეტაპობრივად მოყვანილი უნდა იქნეს ამ წესთან შესაბამისობაში.
2. შესაბამისობაში მოყვანის პროცესი მოიცავს:
 - ა) პროგრამის ხელმძღვანელისა და პროგრამის სამუშაო ჯგუფის შემადგენლობის დაზუსტებას;
 - ბ) სტუდენტთა ჩართულობის მექანიზმის განსაზღვრას;
 - გ) დამსაქმებლებისა და კურსდამთავრებულების ჩართულობის მტკიცებულებების შექმნას;
 - დ) პროგრამის შეფასების წლიური კალენდრის დანერგვას;
 - ე) ცვლილებების რეესტრის შექმნას;
 - ვ) პროგრამის გაუმჯობესების სამოქმედო გეგმის მომზადებას.
3. მოქმედი პროგრამების შესაბამისობაში მოყვანის ვადა განისაზღვრება უნივერსიტეტის შესაბამისი სამართლებრივი აქტით.

მუხლი 30. წესის გადახედვა

1. წინამდებარე წესი გადაიხედება არანაკლებ სამ წელიწადში ერთხელ.
2. წესი შეიძლება გადაიხედოს ვადაზე ადრე, თუ:

- ა) შეიცვალა კანონმდებლობა ან ცენტრის მოთხოვნები;
- ბ) აკრედიტაციის ან ავტორიზაციის პროცესში გაიცა შესაბამისი რეკომენდაცია;
- გ) უნივერსიტეტის შიდა შეფასებამ აჩვენა წესის გაუმჯობესების საჭიროება;
- დ) შეიცვალა უნივერსიტეტის მართვის სტრუქტურა;
- ე) შეიცვალა საგანმანათლებლო პროგრამების განვითარების სტრატეგია.

მუხლი 31. ძალაში შესვლა

1. წინამდებარე წესი ძალაში შედის უნივერსიტეტის უფლებამოსილი ორგანოს მიერ დამტკიცებისთანავე.
2. წესში ცვლილებების შეტანა ხორციელდება უნივერსიტეტის შიდა აქტებით განსაზღვრული წესით, ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის, ფაკულტეტის ან წარმომადგენლობითი საბჭოს ინიციატივით.

დანართი N1

პროგრამაში ცვლილების განაცხადის ფორმა

1. პროგრამის დასახელება;
2. ცვლილების ინიციატორი;
3. ცვლილების ტიპი;
4. ცვლილების მოკლე აღწერა;
5. ცვლილების დასაბუთება;
6. ცვლილების გავლენა პროგრამის მიზნებზე;
7. ცვლილების გავლენა სწავლის შედეგებზე;
8. ცვლილების გავლენა სასწავლო გეგმასა და კრედიტებზე;
9. ცვლილების გავლენა სტუდენტებზე;
10. ცვლილების გავლენა რესურსებზე;
11. დაინტერესებული მხარეების უკუკავშირი;
12. ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურის პოზიცია;
13. ფაკულტეტის საბჭოს გადაწყვეტილება;
14. წარმომადგენლობითი საბჭოს გადაწყვეტილება;
15. ცენტრისთვის შეტყობინების საჭიროება;
16. ცვლილების ძალაში შესვლის თარიღი.